

Profeții din Vechiul Testament

TEXTE-CHEIE: Iacov 5:17,18; 1 Regi 19:1-16; 22:1-14; Exodul 15:20;
2 Regi 22:11-14; Ieremia 14:1-15

Sabat după-amiază, 10 octombrie

De memorat:

„A doua zi, au pornit dis-de-dimineață spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti.””

2 Cronici 20:20

Sistemul de Poziționare Globală (GPS) îi ajută pe călători să știe unde se află, încotro se îndreaptă și chiar îi avertizează cu privire la pericole. Și călătorii spirituali, aflați în drumul lor spre cer, au nevoie de îndrumare acum și în viitor din partea unui „sistem de poziționare” ceresc. Un mod în care Dumnezeu a asigurat acest lucru în trecut a fost slujirea profeților din Vechiul Testament. În relatările, sfaturile, profețiile, poeziile și cântările lor descoperim multe despre zecile de profeți care au transmis mesaje din partea lui Dumnezeu.

În această săptămână explorăm descrierile profeților din Vechiul Testament, care ne ajută să înțelegem darul profeției manifestat de unii dintre acești slujitori ai lui Dumnezeu. Vom vedea că aceștia erau oameni asemenea nouă, adică ființe umane fragile, supuse fricii, mâniei și descurajării. Viața lor nu a fost ușoară, ci plină de greutate, așa cum este pentru noi toți. Ce putem învăța așadar privind la câțiva dintre acești slujitori ai lui Dumnezeu, chemați într-un mod special?

Natura umană a profeților

Așa cum am văzut săptămâna trecută, Domnul l-a folosit pe profetul Ilie pentru a face o lucrare extraordinară în Israel, în ciuda opoziției înverșunate. Ceea ce realizase Domnul prin el fusese incredibil. Totuși ce s-a întâmplat după aceea?

1. Cum îl prezintă Iacov pe profetul Ilie în Iacov 5:17,18? Ce crezi că înseamnă faptul că „Ilie era un om supus acelorăși slăbiciuni ca și noi”?

Iacov 5:17,18

¹⁷ Ilie era un om supus acelorăși slăbiciuni ca și noi și s-a rugat cu stăruință să nu plouă și n-a plouat deloc în țară trei ani și șase luni.

¹⁸ Apoi s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie și pământul și-a dat rodul.

Ilie a avut un succes răsunător pe muntele Carmel (1 Împărați 18). Dumnezeu lucrase într-un mod impresionant prin el, având loc una dintre cele mai uluitoare minuni descrise în istoria Vechiului Testament: ca urmare a cuvintelor rostite de Ilie, efectiv s-a coborât foc din cer (1 Împărați 18:38). Era de așteptat ca acest om al lui Dumnezeu să fie extrem de fericit după un asemenea eveniment.

2. Ce ne spune 1 Împărați 19:1-16 despre starea emoțională a profetului lui Dumnezeu?

1 Împărați 19:1-16

¹ Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum ucisese cu sabia pe toți prorocii.

² Izabela a trimis un sol la Ilie să-i spună: „Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei.”

³ Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a sculat și a plecat, ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care ține de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo.

⁴ El s-a dus în pustie, unde, după un drum de o zi, a șezut sub un ienupăr și dorea să moară zicând: „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei.”

⁵ S-a culcat și a adormit sub un ienupăr. Și, iată, l-a atins un înger și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă.”

- ⁶ El s-a uitat și, la căpătâiul lui, erau o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un urcior cu apă. A mâncat și a băut, apoi s-a culcat din nou.
- ⁷ Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins și a zis: „Scoală-te și mănâncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine.”
- ⁸ El s-a sculat, a mâncat și a băut și, cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea aceasta, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele lui Dumnezeu, Horeb.
- ⁹ Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră și a rămas în ea peste noapte. Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?”
- ¹⁰ El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeuul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!”
- ¹¹ Domnul i-a zis: „Ieși și stai pe munte înaintea Domnului!” Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vânt tare și puternic, care despică munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și, după vânt, a venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ.
- ¹² Și după cutremurul de pământ, a venit un foc. Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire.
- ¹³ Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stat la gura peșterii. Și un glas i-a vorbit zicând: „Ce faci tu aici, Ilie?”
- ¹⁴ El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeuul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața.”
- ¹⁵ Domnul i-a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie până la Damasc și, când vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei.
- ¹⁶ Să ungi și pe Iehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel și să ungi pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca proroc în locul tău.

„Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei” (1 Împărați 19:4). Pare un om suferind de o formă de depresie. De ce? Cu siguranță, cele întâmplate pe muntele Carmel nu erau ușor de gestionat. Totuși aici este vorba și de altceva.

Poate că principalul indiciu se găsește în cuvintele lui: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeuul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!”

(1 Împărați 19:10). Pare că Ilie deplânge niște presupuse eșecuri personale în slujire. Apostazia persista în ciuda celor mai bune eforturi ale lui, de parcă numai el ar fi putut opri acel val. Indiferent de explicație, putem vedea aici umanitatea și fragilitatea acestui om al lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, „Ilie era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi”.

De ce uneori am putea ajunge ușor la impresia că „eșuăm” în propria viață sau în strădaniile noastre? Ce promisiuni biblice poți cere să se împlinească, pentru a depăși descurajarea?

Semnele profețiilor autentici

În istoria timpurie a lui Israel se găsesc dovezi că existau falși profeți (Deuteronomul 18:20). Dar Dumnezeu nu Și-a lăsat poporul fără îndrumare cu privire la semnele adevăraților Săi profeți. Ca primitori ai revelației și inspirației divine, adevărații profeți au transmis cu fidelitate, exactitate și onestitate mesajele lui Dumnezeu, chiar dacă uneori acest lucru îi făcea indezirabili în ochii celor aflați la putere.

3. Ce ne spune 1 Împărați 22:1-14 despre modul în care acționează profeții credincioși?

1 Împărați 22:1-14

¹ Au stat trei ani liniștiți, fără să fie război între Siria și Israel.

² În anul al treilea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a coborât la împăratul lui Israel.

³ Împăratul lui Israel a zis slujitorilor săi: „Știți că Ramot din Galaad este al nostru. Și noi stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mâinile împăratului Siriei.”

⁴ Și a zis lui Iosafat: „Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Ramotului din Galaad?” Iosafat a răspuns împăratului lui Israel: „Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi.”

⁵ Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: „Întreabă acum, te rog, cuvântul Domnului.”

⁶ Împăratul lui Israel a strâns pe proroci, în număr de aproape patru sute, și le-a zis: „Să merg să lupt împotriva Ramotului din Galaad sau să mă las?” Și ei au răspuns: „Suie-te și Domnul îl va da în mâinile împăratului.”

⁷ Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici niciun proroc al Domnului, ca să-L putem întreba?”

⁸ Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul, dar îl urăsc, căci nu-mi procește nimic bun, nu procește decât rău: este Mica, fiul lui Imla.” Și Iosafat a zis: „Să nu vorbească împăratul așa!”

⁹ Atunci, împăratul lui Israel a chemat un dregător și a zis: „Trimite și adu îndată pe Mica, fiul lui Imla.”

¹⁰ Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, ședeau, fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu hainele lor împărătești, în locul de la intrarea porții Samariei. Și toți prorocii proceau înaintea lor.

¹¹ Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fier și a zis: „Așa vorbește Domnul: ‘Cu coarnele acestea vei bate pe sirieni până îi vei nimici.’”

¹² Și toți prorocii prorociau la fel, zicând: „Suie-te la Ramot din Galaad! Căci vei izbândi și Domnul îl va da în mâinile împăratului.”

¹³ Solul care se dusesse să cheme pe Mica i-a vorbit așa: „Iată că prorocii, într-un glas, prorocesc bine împăratului; să fie dar și cuvântul tău ca al fiecăruia din ei! Vestește-i bine!”

¹⁴ Mica a răspuns: „Viu este Domnul că voi vesti ce-mi va spune Domnul.”

Faptul că un rege afirmă despre un profet: „Îl urăsc, căci nu-mi prorocește nimic bun, nu prorocește decât rău” (1 Împărați 22:8) spune multe despre respectivul rege, dar și mai multe despre profet. Acesta din urmă nu se temea, evident, să spună adevărul, nici măcar în fața regelui – ceea ce, în cel mai bun caz, nu era tocmai o modalitate de a câștiga favoarea regală.

Mica a înfruntat de unul singur 400 de profeți falși, prezentând adevărul care îi fusese descoperit. Presat să modifice mesajele negative venite de la Domnul, pentru a-i face pe plac regelui nelegiuit Ahab și soției sale, Izabela (1 Împărați 22:13,14), Mica a prezentat adevărul lui Dumnezeu, indiferent de modul în care urma să fie primit.

4. Ce ne spune 1 Samuel 9:3-14 despre felul în care erau văzuți profeții credincioși ai lui Dumnezeu?

1 Samuel 9:3-14

³ Măgărițele lui Chis, tatăl lui Saul, s-au rătăcit, și Chis a zis fiului său Saul: „Ia cu tine o slugă, scoală-te și du-te de caută măgărițele.”

⁴ Saul a trecut prin muntele lui Efraim și a străbătut țara Șalișa fără să le găsească; au trecut prin țara Șaalim, și nu erau acolo; au străbătut țara lui Benjamin, și nu le-au găsit.

⁵ Ajunseseră în țara Țuf, când Saul a zis slugii care îl însoțea: „Haide să ne întoarcem, ca nu cumva tatăl meu, lăsând măgărițele, să fie îngrijorat de noi.”

⁶ Sluga i-a zis: „Iată că în cetatea aceasta este un om al lui Dumnezeu, un om cu vază; tot ce spune el nu se poate să nu se întâmple. Haidem la el dar; poate că ne va arăta drumul pe care trebuie să apucăm.”

⁷ Saul a zis slugii sale: „Dar dacă mergem acolo, ce să aducem omului lui Dumnezeu? Căci nu mai avem merinde în saci și n-avem niciun dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?”

⁸ Sluga a luat din nou cuvântul și a zis lui Saul: „Uite, eu am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu și ne va arăta drumul.”

⁹ Odinioară, în Israel, când se ducea cineva să întrebe pe Dumnezeu, zicea: „Haidem să mergem la văzător!” Căci acela care se numește azi proroc se numea odinioară văzător.

¹⁰ Saul a zis slugii: „Ai dreptate; haidem să mergem!” Și s-au dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

¹¹ Pe când se suiau ei spre cetate, au întâlnit niște fete care ieșiseră să scoată apă și le-au zis: „Aici este văzătorul?”

¹² Ele le-au răspuns: „Da, iată-l înaintea ta; dar du-te repede, astăzi a venit în cetate, pentru că poporul aduce jertfă pe înălțime.

¹³ Când veți intra în cetate, îl veți găsi înainte ca să se suie la locul înalt să mănânce, căci poporul nu mănâncă până nu vine el, fiindcă el trebuie să binecuvânteze jertfa; după aceea, mănâncă și cei poftiți. Suiți-vă dar, căci acum îl veți găsi.”

¹⁴ Și s-au suit în cetate. Tocmai când intrau pe poarta cetății, au fost întâlniți de Samuel, care ieșea să se suie pe înălțime.

Există numeroase exemple în Biblie despre calitatea vieții trăite de profeți. În acest caz, Saul a fost trimis de tatăl său, Chis, să caute niște măgărițe pierdute. Slujitorul care îl însoțea pe Saul i-a sugerat să nu abandoneze căutarea, deoarece „în cetatea aceasta se află un om al lui Dumnezeu, un om respectat” (1 Samuel 9:6, NTR). Descrierea făcută aici profetului Samuel ilustrează calitățile așteptate de la profeții lui Dumnezeu. Despre profeții adevărați din Scriptură se afirmă că erau „oameni ai lui Dumnezeu”, aleși în parte pentru a-I reflecta caracterul. În același timp, faptul că unii dintre „oamenii lui Dumnezeu” sunt profeți nu înseamnă că sunt ființe umane fără cusur.

Cunoști pe cineva, chiar și dintre cei mai respectați „oameni ai lui Dumnezeu”, care să fi fost fără greșală?

Rolul profeților

5. Care era, conform 1 Samuel 8:4-22 și Leviticul 8:10-13, rolul profeților în raport cu regii și preoții?

1 Samuel 8:4-22

⁴ Toți bătrânii lui Israel s-au strâns și au venit la Samuel, la Rama.

⁵ Ei au zis: „Iată că tu ești bătrân și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.”

⁶ Samuel n-a văzut cu plăcere faptul că ziceau: „Dă-ne un împărat ca să ne judece.” Și Samuel s-a rugat Domnului.

⁷ Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune, căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.

⁸ Ei se poartă cu tine cum s-au purtat totdeauna, de când i-am scos din Egipt până în ziua de astăzi; M-au părăsit și au slujit altor dumnezei.

⁹ Ascultă-le glasul deci, dar înștiințează-i și fă-le cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei.”

¹⁰ Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care-i cerea un împărat.

¹¹ El a zis: „Iată care va fi dreptul împăratului care va domni peste voi. El va lua pe fiii voștri, îi va pune la carele sale și între călăreții lui, ca să alerge înaintea carului lui;

¹² îi va pune căpetenii peste o mie și căpetenii peste cincizeci și-i va întrebuința la aratul pământurilor lui, la seceratul bucatelor lui, la facerea armelor lui de război și a uneltelor carelor lui.

¹³ Va lua pe fetele voastre să-i facă miresme, de mâncare și pâine.

¹⁴ Va lua cea mai bună parte din câmpiile voastre, din viile voastre și din măslinii voștri și o va da slujitorilor lui.

¹⁵ Va lua zeciuală din rodul semințelor și viilor voastre și o va da famenilor și slujitorilor lui.

¹⁶ Va lua pe robii și roabele voastre, cei mai buni boi și măgari ai voștri și-i va întrebuința la lucrările lui.

¹⁷ Va lua zeciuală din oile voastre și voi înșivă veți fi slugile lui.

¹⁸ Și atunci veți striga împotriva împăratului vostru pe care-l veți alege, dar Domnul nu vă va asculta.”

¹⁹ Poporul n-a vrut să asculte glasul lui Samuel. „Nu, au zis ei, ci să fie un împărat peste noi,

²⁰ ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cârmui în războaiele noastre.”

²¹ Samuel, după ce a auzit toate cuvintele poporului, le-a spus în auzul Domnului.

²² Și Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă-le glasul și pune un împărat peste ei.” Și Samuel a zis bărbatilor lui Israel: „Duceți-vă fiecare în cetatea lui.”

Leviticul 8:10-13

¹⁰ Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns Sfântul Locaș și toate lucrurile care erau în el și le-a sfințit.

¹¹ A stropit cu el altarul de șapte ori și a uns altarul și toate uneltele lui, și ligheanul cu piciorul lui, ca să le sfințească.

¹² Din untdelemnul pentru ungere a turnat pe capul lui Aaron și l-a uns, ca să-l sfințească.

¹³ Moise a adus și pe fiii lui Aaron; i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brâiele și le-a legat scufiile, cum poruncise lui Moise Domnul.

Profeții interacționau cu regii în situații și plăcute, și neplăcute. Când a cerut un rege (1 Samuel 8:4-22), poporul Israel a exemplificat pericolul cu care s-a confruntat poporul lui Dumnezeu în fiecare epocă: dorința de a fi ca cei din jur. Israelii nu aveau nicio idee despre consecințele acestei cereri, deși fuseseră avertizați de Dumnezeu prin profetul Său (1 Samuel 8:11-18). La dorința lor și în ciuda avertizării lui, Samuel l-a uns curând pe primul rege al lui Israel, Saul.

Cărțile 1 și 2 Împărați (Regi), precum și 1 și 2 Cronici consemnează tipul și calitatea domniei regilor lui Israel și ai lui Iuda. Istoria sacră arată că regii care au făcut rău au fost mult mai numeroși decât cei care au făcut bine înaintea lui Dumnezeu. Una dintre funcțiile centrale ale profeților era să-i ajute pe regii necredincioși să se întoarcă la ascultarea de legea lui Dumnezeu. Drept urmare, acești profeți s-au confruntat cu amenințări, unii având chiar de suferit, inclusiv moartea, din partea regilor care au îndepărtat poporul lui Dumnezeu de El (1 Împărați 18:4-19; 2 Cronici 24:20-22).

Profeții interacționau și cu preoții. Moise, profet al lui Dumnezeu, i-a uns pe Aaron și pe fiii acestuia ca primii preoți ai poporului Israel (Leviticul 8:10-13). Au existat momente când preoții au primit cuvinte de mustrare din partea lui Dumnezeu prin profeți (Osea 6:9; Maleahi 2:1-3). Un exemplu grăitor în acest sens este întreaga casă a lui Eli, care a fost trasă la răspundere pentru practicile ei corupte (1 Samuel

2:27-36). Au fost muștrări foarte aspre la adresa corupției generalizate din rândul celor care primiseră privilegiu.

Profeții erau și învățători (2 Cronici 34), prezentând mesaje de la Dumnezeu preoților, regilor și poporului (Ieremia 5:31; Ezechiel 22:26). De asemenea, ei s-au adresat și popoarelor vecine, prezentându-le planul divin pentru ele – o temă repetată des în mesajele profeților veterotestamentari (Isaia 60:1-3; 62:1,2). De la profeți se aștepta nu doar să transmită fidel mesajele divine încredințate, ci uneori li s-a cerut și să le scrie și să le păstreze (2 Cronici 13:22). Deși marcați de trăsăturile lor omenești (și de limitările condiției umane), profeții au fost femei și bărbați ai rugăciunii, ai Cuvântului și ai slujirii față de Dumnezeu și poporul Său (Ieremia 42:4; 2 Împărați 22:15-17).

Profetesele

6. Ce ne învață Exodul 15:20; Judecătorii 4:4; 2 Împărați 22:14 și Neemia 6:14 despre rolul profetic?

Exodul 15:20

²⁰ Maria, prorocița, sora lui Aaron, a luat în mână un timpan și toate femeile au venit după ea cu timpane și jucând.

Judecătorii 4:4

⁴ Pe vremea aceea, judecător în Israel era Debora, prorocița, nevasta lui Lapidot.

2 Împărați 22:14

¹⁴ Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia s-au dus la prorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății.

Neemia 6:14

¹⁴ Adu-Ți aminte, Dumnezeu, de Tobia și de Sanbalat și de faptele lor! Adu-Ți aminte și de Noadia, prorocița, și de ceilalți proroci care căutau să mă șperie!

Există dovezi numeroase în Scriptură că Dumnezeu a chemat femei să fie profetese. (Vezi folosirea termenului ebraic *nevi'ah* [Exodul 15:20] și a termenului grecesc *prophētis* [Luca 2:36].) În Mica 6:4, Maria este menționată alături de Moise și de Aaron printre cei trimiși la popor. Ea este prezentată ca o profetesa care a cântat un imn de biruință atunci când israeliții au trecut Marea Roșie (Exodul 15:20,21). Totuși această profetesa, asemenea omologilor ei bărbați, nu a fost fără greșală, așa cum o arată atitudinea ei nedemnă față de Moise și față de soția lui, fapte pentru care profetesa a fost pedepsită corespunzător (vezi Numeri 12:1-10).

Debora a fost o altă femeie profet, care a slujit ca judecătoare în Israel (Judecătorii 4:1-4). De fapt, există dovezi clare că Debora (4:4) a primit revelație de la Dumnezeu (4:4-9,14-22). Imnul ei de biruință (5:2-31) este o recunoaștere a intervenției lui Dumnezeu și a avut o semnificație teologică profundă pentru națiune la acel moment din istorie.

7. De ce au mers la Hulda oamenii regelui Iosia, în 2 Împărați 22:11-14? Ce ar trebui să ne spună acest lucru despre rolul ei important în popor?

2 Împărați 22:11-14

¹¹ Când a auzit împăratul cuvintele din cartea legii, și-a sfâșiat hainele.

¹² Și împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului:

¹³ Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s-a găsit, căci mare este mânia Domnului, care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri n-au ascultat de cuvintele cărții acesteia și n-au împlinit tot ce ne este poruncit în ea.”

¹⁴ Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia s-au dus la prorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. (După ce i-au vorbit,...)

„Prorocița” Hulda a fost consultată de cei mai de seamă oameni din consiliul regelui Iosia (2 Împărați 22:14; 2 Cronici 34:22), după ce i-au citit regelui cuvintele „cărții legii” (care se consideră a fi cartea Deuteronomul; vezi 2 Împărați 22:8), iar regele, ca reacție, „și-a sfâșiat hainele” (2 Împărați 22:11). Era evident o chestiune extrem de serioasă, iar regele a tratat-o ca atare, motiv pentru care oamenii lui au mers direct la Hulda. Ea primise un mesaj de la Dumnezeu cu privire la judecata iminentă asupra lui Iuda. Reformele lui Iosia au fost rezultatul mesajelor profetice ale Huldei și au abătut judecata lui Dumnezeu de la poporul Său.

Bărbații și femeile profeți, deși chemați de Dumnezeu, erau și ei păcătoși care aveau nevoie de har. Ce speranță îți însuflă istoriile lor de viață?

Profeții falși

Indiferent ce face Dumnezeu, Satana realizează imitații. La fel se întâmplă și cu profeții. Poporul Israel s-a confruntat atât cu profeți reali, cât și cu profeți falși. Cheia era să faci diferența între ei.

8. Ce se întâmplă în Ieremia 14:1-15 și cum îi privea Domnul pe cei care rosteau falsități ca „proroci” în numele Său?

Ieremia 14:1-15

¹ Cuvântul Domnului spus lui Ieremia cu prilejul secetei:

² Iuda jelește, cetățile lui sunt pustiite, triste, posomorâte și strigătele Ierusalimului se înalță.

³ Cei mari trimit pe cei mici să aducă apă, dar cei mici, când se duc la fântâni, nu găsesc apă și se întorc cu vasele goale: rușinați și roșiți, își acoperă capul.

⁴ Pământul crapă, pentru că nu cade ploaie în țară, și plugarii, înșelați în nădejdea lor, își acoperă capul.

⁵ Chiar și cerboaița de pe câmp naște și își părăsește puii, pentru că nu găsește verdeață.

⁶ Măgarii sălbatici stau pe locuri înalte și pleșuve, trăgând aer ca niște șerpi; li se topesc ochii, pentru că nu este iarbă.”

⁷ Dacă nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, lucrează pentru Numele Tău, Doamne! Căci abaterile noastre sunt multe, am păcătuit împotriva Ta.

⁸ Tu, care ești nădejdea lui Israel, Mântuitorul lui la vreme de nevoie, pentru ce să fii ca un străin în țară, ca un călător care intră doar să petreacă noaptea în ea?

⁹ De ce să fii ca un om încremenit, ca un viteaz care nu ne poate ajuta? Și totuși Tu ești în mijlocul nostru, Doamne, și Numele Tău este chemat peste noi. De aceea nu ne părăsi!

¹⁰ Iată ce spune Domnul despre poporul acesta: „Le place să alerge încoace și încolo. Nu-și cruță picioarele, de aceea Domnul n-are plăcere de ei; acum Își aduce aminte de nelegiuirile lor și le pedepsește păcatele!”

¹¹ Și Domnul mi-a zis: „Nu mijloci pentru poporul acesta!

¹² Căci, chiar dacă vor posti, tot nu le voi asculta rugăciunile și chiar dacă vor aduce arderi-de-tot și jertfe de mâncare, nu le voi primi, ci vreau să-i nimicesc cu sabia, cu foametea și cu ciuma.”

¹³ Eu am răspuns: „Ah, Doamne Dumnezeu! Iată că prorocii lor le zic: ‘Nu veți vedea sabie și nu veți avea foamete, ci Domnul vă va da în locul acesta o pace trainică.’”

¹⁴ Dar Domnul mi-a răspuns: „Prorocii lor prorocesc minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimis, nu le-am dat poruncă și nu le-am vorbit, ci ei vă prorocesc niște vedenii mincinoase, prorociri deșarte, înșelătorii și închipuiri scoase din inima lor.

¹⁵ De aceea așa vorbește Domnul despre prorocii care, măcar că nu i-am trimis Eu, prorocesc totuși în Numele Meu și zic: ‘Nu va fi nici sabie, nici foamete în țara aceasta’: ‘Prorocii aceștia vor pieri uciși de sabie și de foamete!’

Dumnezeu i-a dat lui Ieremia un mesaj despre judecată pentru Iuda, o judecată care urma să vină sub forma sabiei (război), a foametei și a ciumei. Profeții falși din acea vreme au contrazis mesajul lui Ieremia, care s-a referit la ei în termeni foarte clari: „Dar Domnul mi-a răspuns: «Prorocii lor prorocesc minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimis, nu le-am dat poruncă și nu le-am vorbit, ci ei vă prorocesc niște vedenii mincinoase, prorociri deșarte, înșelătorii și închipuiri scoase din inima lor»” (Ieremia 14:14).

Falșii profeți sunt corupți deoarece sursa pretențiilor lor profetice sunt adesea „dumnezeii” falși cărora le slujesc (Ieremia 23:13,14). Dumnezeu avertizează: „Eu nu i-am trimis, nu le-am dat poruncă și nu le-am vorbit” (v. 14). Ei prorocesc „înșelătoriile inimii lor” (Ieremia 23:26). Ezechiel a fost instruit să prorocască împotriva profeților care „prorocesc după gustul inimii lor” (Ezechiel 13:2).

Profeții imitatori urmează adesea opiniile populare, cum a fost cazul în 1 Împărați 22, când 400 de „proroci” s-au strâns la porunca regelui Ahab (1 Împărați 22:6). Într-un glas, ei l-au sfătuit pe rege să pornească la luptă împotriva Ramotului din Galaad. Ahab s-a sfătuit cu Iosafat, regele lui Iuda, după ce amândoi au ascultat sfatul profetic al profeților Astarteei. Iosafat l-a îndemnat pe Ahab să-l consulte pe profetul Mica pentru a vedea dacă trebuie sau nu să meargă la război. „Solul care se dusesse să cheme pe Mica i-a vorbit așa: «Iată că prorocii, într-un glas, prorocesc bine împăratului; să fie dar și cuvântul tău ca al fiecăruia din ei! Vesteste-i bine!»” (1 Împărați 22:13).

Presiunea pe care a simțit-o Mica să mintă era probabil aceeași cu cea resimțită de așa-zișii profeți ai Astarteei, însă Mica nu a urmat această opinie populară. În schimb, el a așteptat ca Dumnezeu să-i spună ce să rostească (1 Împărați 22:14).

Profet sau nu, întotdeauna este ușor să urmezi ceea ce este popular. Având în vedere cât de viciată poate fi cultura umană în general, de ce niciodată aceasta nu este o idee bună?

Vineri, 16 octombrie

Nu perfectă, dar dispusă

Viața profeților din Vechiul Testament arată clar că nu a fost niciodată ușor să fii mesagerul lui Dumnezeu. Ellen White a trăit aceleași neliniști ca profeții biblici. Era tânără, timidă și cu o stare de sănătate precară când a primit chemarea divină. Deși o a doua viziune i-a confirmat chemarea, Ellen Harmon [White] a rămas sceptică în privința chemării de la Dumnezeu, scriind: „După aproximativ o săptămână, Domnul mi-a dat o altă viziune și mi-a arătat încercările prin care trebuia să trec, că trebuia să merg și să le spun altora ceea ce îmi descoperise, că aveam să întâmpin o mare opoziție și să sufăr o adâncă neliniște sufletească. [...] Această viziune m-a tulburat nespus de mult. Sănătatea mea era precară și aveam doar 17 ani. [...] M-am rugat cu stăruință ca această povară să fie pusă asupra altcuiva, dar toată lumina pe care o primeam era: «Fă cunoscut altora ceea ce ți-am descoperit.» Nu eram împăcată cu ideea de a ieși în lume. Aveam în mod natural foarte puțină încredere. [...] Priveam cu dor spre mormânt. Moartea mi se părea de dorit în locul responsabilităților pe care trebuia să le port” (*Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 35, 36).

După multă rugăciune și încurajare din partea altor credincioși, a consimțit și și-a dedicat restul vieții împlinirii „voinței Lui” (*Ibidem*, p. 38). Avea să devină cea mai influentă voce care i s-a adresat viitoarei Biserici Adventiste de Ziua a Șaptea, ajungând chiar să o reprezinte. Dar Ellen Harmon [White] era om și avea propriile limitări și dificultăți fizice, provocări familiale și conflicte interpersonale. Însă, în umanitatea ei, vedem o lecție importantă: Dumnezeu alege oameni imperfecti care sunt dispuși să-I slujească.

Sub călăuzirea Duhului Sfânt, lucrarea profetică a lui Ellen White avea să-i încurajeze pe credincioși și să-i conecteze la adevărurile Bibliei. În 1860 ea deja exercitase un rol important în formarea tinerei confesiuni adventiste și în misiunea acesteia de a proclama lumii cele trei solii îngerești. Dumnezeu avea să-i conducă pe acești credincioși să

organizeze Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, în anul 1863. În deceniile următoare, vocea profetică a lui Ellen White a influențat înființarea sistemelor globale adventiste de sănătate și de educație. Totuși, cea mai importantă contribuție a lucrării ei o reprezintă scrierile, însumând aproximativ 100.000 de pagini. Scrierile inspirate ale lui Ellen White continuă să vorbească în întreaga lume și astăzi.

Studiu zilnic

Psalmii 58 – 64; Ellen G. White, Educație, cap. 6 și 7 (până la, inclusiv, „Bărbați credincioși și cinstiți”);

1. Unde se săvârșesc nelegiuiri?
2. Cum este ajutorul omului?
3. Ce sunt îndemnate popoarele să facă în orice vreme?
4. Cu ce se laudă toți cei cu inima fără prihană?
5. *Care era intenția cu privire la școlile profeților?*